

Taizs Gergő

KISPOSTÁS

2024-02-24 | **ADD TOVÁBBI, VERS**

Emlékeztek?

Hogy a kitalált mondatot a mellettünk ülő fülébe?

Hogy csak egyszer súgathjuk el?

Hogy más meg ne hallja?

Hogy add tovább?

Ezek voltak a szabályok, emlékeztek?
Persze volt, aki szándékoltan durván ferdített.
Volt, aki árnyékokban kurvát említett.
Hát hogylene, hát képzelheted,
ki ne tette volna másképp tizenévesen?
Aztán a végén egymás mellé állítottuk mindazt,
ami útra kelt és ami megérkezett:
az elvetélt, elveszett, elvett lehetőségeket.
Hogy miből lesz a cserebogár pattogó páncélja?
Hogy fölötted az ég, és hogy benned áll a létra?
Hogy fölszállott a páva, hogy másképpen lesz holnap?
Hogy nem ijeszt, mi csak ijeszthetett volna?
És mennyit nevettünk, emlékeztek?
Például amikor ezt súgta valaki a fülekbe:
*„A sírban, hol nemzet süllyed el,
Új kedvvel új ifjúság tolong,
És bölcsőnek díszíti fel.”*
És súgta-súgta a sok bolond,
és közben sok százat csinált.
Add tovább az átkot, sóhajt, lemondást, imát!
És mi nevettünk szakadatlanul,
és egyre csak játszottunk, hogy
a végére érjünk.
De nem értünk
semmihez.
(A zsírban ott sercegünk veled,
új nedvek, új izzadság csorog,
térkőről mit is hisztizel?)

kép | vecteezy.com